

краль-ть отъ Коннаувъ съ по-голѣмж-тж часть отъ подданници-тѣ имъ; и още прѣдъ смърть-тж си, като былъ на 121 годинж (?) на възрасть, той имаше удоволствіе да види, почти всичгы-тѣ жители на острова че сж християни. Не много врѣме слѣдъ смърть-тж му (516) основа ся въ Валлисъ монастырь Бангоръ, и въ Улстеръ по-малко извѣстный монастырь Банхоръ, между въспытанници-тѣ на кои-то бѣхж *Галлъ* и Колумбанъ, кои-то донесохж Евангеліе-то въ Южнж Германіж.

Ще говориме още нѣколко думы и за Св. *Мартиня*, сынъ-ть на единъ Римскы полковникъ, той ся роди въ 316-годинж и въ петнадесятж-тж годинж на възрасть-тж си станж войнъ. Ако и да не е былъ крѣстенъ, нѣ ся отличяваше отъ другы-тѣ войскары чрѣзъ челоуѣколюбивж-тж си обходж. Кога-то той вѣднѣжъ въ зимно врѣме, на чело на войскарекж-тж конницж, минуваше прѣзъ портж-тж на Аміенсъ и съзрѣ единъ полвина голъ и бѣденъ челоуѣкъ кой-то стояше и трепереше отъ студъ; той тутакси извади ножъ-ть си, прорѣза мантиж-тж си на двѣ части и съ тѣхъ покры голотж-тж на бѣдный-ть. На край-ть на похода, той прибърза и отиде при Епископа *Хилариуса* въ Поатеръ за да ся покрѣсти отъ него, кой-то го и пригласи да ся посвяти на службж-тж на църквж. Мартинъ желаше да земе напрѣдъ дозволение отъ свои-тѣ родители кои-то бѣхж още язычници, нѣ въ пѣтя си паднж въ рѣцѣ-тѣ на